

Oddano hołd ostatniemu niezłomnemu z Ulanowa

MJR MICHAŁ KRUPA – "PUŁKOWNIK"
26.IX.1920-24.VIII.1972.
OSTATNI PARTYZANT ODDZIAŁU "WOŁYNIAKA" AK-NOW
ZDRADZONY I UJĘTY W OBLAWIE PRZECZ UB.- 11 LUTY
1959 R. WIEZIEN P.R.L. DO 1969 R. ZMARŁ TRAGICZNIE.
AWANSOWANY DO STOPNIA MAJORA N.O.W. – "ŻMUDA".
ODZNACZONY KRZYŻEM WALECZNYCH, PARTYZANCKIM, A.K. MEDALEM WP-4
POSTANOWIŁ SIĘ NIE PODDAWAĆ. CHOĆ BYŁ AMNESTIĄ I ABOLICJĄ. TRWAŁ NA TYM SWYM
STRĄCONYM POSTERUNKU W LEŚNEJ ZASANSKIEJ GUSZY. I SAM W POJEDYNKĘ JAK RANNY
ZAGONIONY WILK PRÓBOWAŁ JESZCZE KĄSAĆ. W IMIĘ WOLNOŚCI I SPRAWIEDLIWOŚCI
PRZECIW KOMUNIE I JEJ ŚLUGUSOM... "CZAS GORĄCYCH SERC" A. SOCHA 1984.

Urząd Gminy i Miasta w Ulanowie

W Narodowym Dniu Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”, który przypada na 1 marca, Burmistrz Gminy i Miasta Ulanów Stanisław Garbacz wraz z Sekretarzem Gminy i Miasta Ulanów Magdaleną Hasiak zapalili pamiątkowy znicz na grobie żołnierza wyklętego majora Michała Krupy ps. „Pułkownik”, który spoczywa na Cmentarzu Parafialnym w Ulanowie.

Michał Krupa walczył w strukturach Narodowej Organizacji Wojskowej, był członkiem Oddziału Partyzanckiego NOW-AK „Ojca Jana”, którym dowodził Franciszek Przysiężniak. W oddziale służył do czasu jego rozbicia przez Niemców 27 grudnia 1943 pod Grabą, po czym odszedł z oddziału wraz z Józefem Zadziarskim ps. „Wołyński” i został żołnierzem utworzonej przez niego w okolicach Leżajska nowej jednostki partyzanckiej – oddziału dyspozycyjnego Komendy Okręgu Rzeszów NOW – operującej na obszarze Zasania. Walczył z sowietami, kolaborantami i UPA. Po samobójczej śmierci jego dowódcy Józefa Zadziarskiego służył pod komendą Adama Kusza ps. „Garbaty”. Jednak jego oddział został otoczony i rozbity przez komunistów 15 sierpnia 1950. Michał był jednym z trzech partyzantów, którzy przebili się przez okrążenie. W dalszym ciągu prowadził choć tym razem już samodzielną działalność partyzancką, ukrywając się w stodołach i bunkrach.

Michał Krupa został aresztowany 11 lutego 1959 przez służby komunistyczne w wyniku obławy we wsi Kulno. Pod koniec 1959 został skazany na karę dożywotniego pozbawienia wolności. W wyniku amnestii z 1952 i 1956 wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie z 30 listopada 1959 kara została złagodzona do 15 lat pozbawienia wolności. Karę odbywał w Strzelcach Opolskich. Wyszedł na wolność w 1965, po czym zamieszkał z rodziną Pityńskich w Ulanowie. Po odzyskaniu wolności ożenił się z Janiną Tarnawską, która pochodziła z Wólki Tanewskiej. Pracował w gospodarstwie rodzinnym. Zmarł 24 sierpnia 1972. Został pochowany na cmentarzu w Ulanowie.

